

10. Du glättiga yngling som skådar Guds dag, vad ser du för under naturen bevisar
Om sommaren är den lustig och glad, den kan dina mödor och sorger visst lisa
Den visar att Gud i sin allmakt allt rår; du skådar det ej om ett hundra år.

11. Så lär dig då yngling att du bliver vis, din kunskap om allmaktens under ej dämpa
Ynglingars vandel är sällan värd pris, det synes som de efter avgrunden kämpa
Vandren försiktigt, ty säkert ni får belöningen förr än om ett hundra år.

12. När du bliver skumögd, av åldren matt, döden han följer dig efter i spåren
Väntar på dig och tager dig fatt, snart man dig då här finner på båren
Livet som visst i ditt hjärta består är borta långt förr än om hundra år.